

«Η μουσική είναι Seva»: παράδοση, αυτοσχεδιασμός, συλλογική μνήμη και ο ρόλος του ερευνητή στο πεδίο

Κωστελέτου Έλλη
Υποψήφια Διδάκτορας,
Τμήμα Μουσικών Σπουδών,
Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Abstract

The following discussion presents an anthropological approach on issues of culture and music concerning the Sikh community in Tavros. In particular, the concept of “Seva” is revealed through fieldwork as a crucial idea which affects the community’s musical performance. Moreover, I examine the importance of “interview” as a methodological approach on the concept of “Seva”. In this matter, I argue that “interview”, as “seva”, provides a unique space, upon which “orality”, both in verbal and sonic terms, operates as a medium through which the past is regenerated into the present. Meanwhile, this dialogue between text and context reveals the importance of individual narratives and their contribution to the formation of a sense of community.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Η σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από μία ευρεία εθνοτική και πολιτισμική διαφοροποίηση. Φορείς της ποικιλόμορφης κουλτούρας είναι άνθρωποι που συναντιούνται και συνυπάρχουν από διαφορετικά γεωγραφικά μήκη και πλάτη πλάθοντας και αναπλάθοντας το σύγχρονο ελληνικό κοινωνικό τοπίο. Το αντικείμενο των εθνοτικών κοινοτήτων αποτελεί ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον πεδίο έρευνας που στοχεύει στην κατανόηση του κοινωνικού φαινομένου. Το συγκεκριμένο πεδίο αναδεικνύει τις έννοιες της διαλογικότητας και της διάδρασης τόσο σε εσωτερικό επίπεδο της εκάστοτε εθνοτικής κοινότητας όσο και σε εξωτερικό, όσον αφορά στις σχέσεις με το ευρύτερο σύγχρονο κοινωνικό πλαίσιο. Η μουσική ως τελεστική τέχνη αποτελεί μέσο διαπολιτισμικής διάδρασης των ανθρώπων. Παρέχει, με αυτό τον τρόπο, ένα παραγωγικό τρόπο μελέτης των σύγχρονων κοινωνικών φαινομένων.

Το ερευνητικό μου ενδιαφέρον, επικεντρώνεται στη συνάντηση του κοινωνικού με τη μουσική και συγκεκριμένα, στην προσέγγιση της Ινδικής κοινότητας στην Ελλάδα μέσα από την οπτική της Εθνομουσικολογίας. Όντας η ίδια μουσικός, έχοντας παρακολουθήσει μαθήματα που αφορούν στην ινδική μουσική και κουλτούρα σε μεταπτυχιακό επίπεδο, σεμιναριακά μαθήματα αλλά και παραδόσεις που αφορούν σε θέματα Μειονοτήτων αλλά και λόγω της προσωπικής έλξης για την μουσική, τη φιλοσοφία, τα ήθη και τα έθιμα της Ινδίας, το ενδιαφέρον μου στράφηκε σε αυτό τον πολιτισμό. Το προσωπικό ενδιαφέρον για την ινδική κουλτούρα, συνοδεύτηκε από τη διαπίστωση έλλειψης μίας συστηματικής μελέτης της σχέσης της ινδικής μουσικής με την κοινωνία και τον πολιτισμό στην ελληνική γλώσσα. Οι παραπάνω λόγοι κέντρισαν το ερευνητικό μου ενδιαφέρον σχετικά με την εφαρμογή κοινωνιολογικών γνώσεων σε μία Εθνομουσικολογική και Ανθρωπολογική προοπτική οδηγώντας με στην επιλογή του θέματος «Μουσική και Μειονότητες: μια εθνομουσικολογική προσέγγιση της ινδικής μειονότητας στην Ελλάδα» στο πλαίσιο εκπόνησης της διδακτορικής μου διατριβής.

Η σχέση της μουσικής με το ιερό αποτελεί ένα ειδικό ζήτημα που εμφανίζεται συχνά στο σύγχρονο εθνομουσικολογικό διάλογο. Ο ξεχωριστός ρόλος της μουσικής στις

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

διαδικασίες αναπαράστασης, νοηματοδότησης και αλλαγής που διαπερνούν την ανθρώπινη κουλτούρα, αναδεικνύεται υπό το πρίσμα του θρησκευτικού χαρακτήρα της μουσικής με έναν ιδιαίτερο τρόπο (Sullivan 1997:9-10). Το δίπολο «μουσική και τελετουργία» συνεχίζει να αποτελεί κύριο αντικείμενο της εθνομουσικολογικής/ανθρωπολογικής μελέτης σε συνάρτηση με το ιερό. Οι αναλύσεις μπορεί να αφορούν στην καθαρά θρησκευτική μορφή της μουσικής, εξετάζοντας για παράδειγμα την έννοια της «έκστασης», όπως αυτή νοηματοδοτείται ανάλογα με το πολιτισμικό πλαίσιο (Rouget 1985). Άλλες έρευνες ωστόσο εξετάζουν τα όρια και την αλληλεπίδραση μουσικών και θρησκευτικών πρακτικών στη συνθήκη ενός παγκοσμιοποιημένου περιβάλλοντος¹. Ο Guy L. Beck, τονίζει τον σημαντικό ρόλο της μουσικής επιτέλεσης στη ζωή των θρησκευτικών κοινοτήτων (Beck 2006). Ανάμεσα σε άλλα παραδείγματα επικεντρώνεται στην περίπτωση του Ινδουισμού αλλά και των Sikh. Η συγκεκριμένη έρευνα του Beck συμβάλει στην εκτενή βιβλιογραφία που αφορά στο αντικείμενο της ινδικής μουσικής και το ιερό. Εκκινώντας ωστόσο από τον επιστημονικό διάλογο για τη συγκεκριμένη θεματική, η ελληνική βιβλιογραφία παρουσιάζεται ανύπαρκτη όσον αφορά στην περίπτωση της ινδικής κοινότητας στην Ελλάδα και τη σχέση της με τη μουσική και το ιερό.

Η μέθοδος μου είναι εθνογραφική και έχει εμπειρικό – βιοματικό προσανατολισμό². Βασικό της χαρακτηριστικό αποτελεί η συλλογή πρωτογενούς υλικού, χωρίς βέβαια να παραμεληθεί η αξιοποίηση δευτερογενών πηγών. Συγκεκριμένα, η θρησκευτική κοινότητα των Sikh στην περιοχή του Ταύρου προσεγγίσθηκε τα τελευταία τρία χρόνια μέσω συστηματικών επισκέψεών μου στο Ναό, όπου εφαρμόστηκε η μεθοδολογία της επιτόπιας έρευνας με εργαλεία τη συμμετοχική παρατήρηση, την

¹ Ενδεικτικά: Bholman, Philip V. (1997), “World Musics and World Religions: Whose World?”, in *Enchanting Powers: Music in the World's Religions*. Eds. Sullivan Lawrence E. Harvard University Press. pp. 61-90.

² Η σύγχρονη εθνογραφική έρευνα δίνει έμφαση στην εμπειρία της βιοματικής σχέσης με το πεδίο, αναδεικνύοντας την αξία ανάλυσης του βιώματος του εθνογράφου αλλά και του «άλλου», συνομιλητή. Το ενδιαφέρον επικεντρώνεται επίσης στην ερμηνεία της σχέσης αλληλεπίδρασης μεταξύ ερευνητή και συνομιλητή. Το «πεδίο» δεν περιορίζεται εννοιολογικά στον φυσικό τόπο, αλλά περιλαμβάνει επιπλέον το σύνολο της βιωμένης εμπειρίας της πραγματικότητας και την προσπάθεια μετασχηματισμού της σε θεωρητικό μόρφωμα.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

καταγραφή σημειώσεων υπό μορφή ημερολογίου, τις ανοικτές συζητήσεις-συνεντεύξεις, τη συλλογή ηχογραφημένου ηχητικού υλικού καθώς και τη συλλογή φωτογραφικού υλικού. Έχοντας ως στόχο την κατανόηση της πολλαπλής πραγματικότητας της καθημερινής ζωής των Sikh στην Αθήνα, η συγκεκριμένη μεθοδολογία βοήθησε στο να αναδείξει βασικές αρχές και ανάγκες της υπό μελέτης κοινότητας. Για την επιλογή των συνομιλητών μου, ακολούθησα έναν ιεραρχικό προσανατολισμό, όπως την ανέδειξε το ίδιο το πεδίο (σημαντικά μέλη της κοινότητας π.χ ο πρόεδρος του ναού, ο ιερέας, ο μουσικός). Δεν παρέλειψα ωστόσο να προσεγγίσω και άλλα μέλη της κοινότητας, ακολουθώντας μια ευρεία γκάμα κοινωνιολογικών κριτηρίων όπως φύλο, ηλικία, επάγγελμα και κυρίως γλώσσα.

Στο παρόν άρθρο, επιχειρώ μία ανθρωπολογική/εθνομουσικολογική προσέγγιση της κοινότητας των Ινδών της Αθήνας και συγκεκριμένα της θρησκευτικής κοινότητας των Sikh στο Gurudwara, το ναό των Sikh, στον Ταύρο. Θα προσπαθήσω να δείξω πώς το εθνογραφικό πεδίο ανέδειξε την έννοια “Seva” ως κεντρική ιδέα γύρω από την οποία περιστρέφεται η μουσική επιτέλεση που πραγματώνει τη συνοχή της κοινότητας. Είναι χαρακτηριστικό ότι η εθελοντική εργασία, η προσφορά και η ταπεινότητα αποτελούν βασικές αρχές και αξίες της κοινότητας στον Ταύρο. Ως τέτοιες συνδέονται άμεσα, συμβολικά και πρακτικά, με τη seva. Με τα λόγια του προέδρου³ του ναού των Sikh

Seva είναι...η θέλησή σου να κάνεις θελήματα, να μετέχεις σε πράγματα που κάνουν όλοι μαζί, να μαγειρεύεις, να καθαρίζεις..Seva είναι αν θέλεις να δώσεις κατι, μπορεί χρήματα...αυτή η προσφορά λέγεται seva.⁴

Ως κεντρική εθνογραφική κατηγορία, η seva αποτέλεσε αντικείμενο συστηματικής διερεύνησης. Ανάμεσα σε άλλες μεθόδους, χρησιμοποιήθηκε η ανοικτή συνέντευξη, στην οποία το στοιχείο «seva» διερευνήθηκε ως πολιτισμική έννοια και ως αφηγηματική ή διαλογική διάσταση της επικοινωνίας μου με τους συνομιλητές Ινδούς. Αποτέλεσμα

³ Για λόγους δεοντολογίας, δεν αναφέρονται τα πραγματικά ονόματα των συνομιλητών, επιλέγεται η χρήση ψευδωνύμων.

⁴ Συνέντευξη : Κωστέλετου Έλλη, Ajeet Singh, Νοέμβρης 2011, Ταύρος, Αθήνα. Προσωπικό Αρχείο.

αυτής της μεθοδολογικής πρακτικής υπήρξε η ανάδειξη της σημασίας που είχε η συμβολή του εργαλείου της συνέντευξης και συνεπώς η ιδιαιτερότητα του ερευνητή στο πεδίο. Η πρακτική της συνέντευξης λειτουργώντας ως “ Seva “, όπως θα αναλύσω παρακάτω, συνέβαλε στο σχηματισμό ενός εξαιρετικά ενδιαφέροντος πεδίου διαλόγου αναφορικά με τη διαδικασία κατά την οποία η προφορικότητα ως στοιχείο συνέντευξης / μουσικής, ενεργοποιεί το παρελθόν στο παρόν, αναδεικνύοντας επίσης τη συμβολή των προφορικών αφηγήσεων στην δημιουργία της αίσθησης του ανήκειν στη συγκεκριμένη κοινότητα .

Η ανάλυση περιστρέφεται γύρω από τρεις άξονες: τη μουσική, την έννοια Seva και τον ρόλο του ερευνητή στο πεδίο. Ως προς τους συγκεκριμένους άξονες αναλύονται οι έννοιες της παράδοσης, της προφορικότητας και της συλλογικής μνήμης. Σε αυτό το σημείο ωστόσο, έκρινα αναγκαία μία εισαγωγική παρουσίαση της ινδικής κοινότητας στην Ελλάδα.

Η ινδική εθνοτική ομάδα στην Ελλάδα αποτελείται από μετανάστες πρώτης και δεύτερης γενιάς που φτάνουν από διαφορετικές περιοχές της Ινδίας. Σύμφωνα με στατιστικά δεδομένα απογραφών του 2001 και 2009⁵, το ποσοστό ανδρών μεταναστών υπερτερεί σε σχέση με το ποσοστό γυναικών μεταναστριών ινδικής υπηκοότητας αν και κατά την πάροδο των χρόνων (2001 – 2009) ο αριθμός των γυναικών αυξάνεται έτσι ώστε να τείνει σε ισορροπία. Οι λόγοι μετανάστευσης είναι κυρίως οικονομικοί και κοινωνικοί αφού, σύμφωνα με την επιτόπια έρευνα που διεξήγαγα τα τελευταία τρία χρόνια, οι άνδρες μετανάστες αφού εγκατασταθούν και αποκτήσουν σταθερή εργασία φέρνουν στην Ελλάδα την υπόλοιπη οικογένειά τους. Επίσης, τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν μία συνεχώς αυξανόμενη τάση του πληθυσμού ινδικής προέλευσης προς την

---

⁵ Για περισσότερα στατιστικά στοιχεία σε σχέση με το μεταναστευτικό: European Migration Network *Ετήσια Έκθεση για τη Μετανάστευση και τη Διεθνή Προστασία*, (2009). Edwards, Martin- Baldwin, Κυριακού, Ιωάννης, Κακαλίκια Παναγιώτα, Κάτσιος Γιάννης (2004). *ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Αναλυτική μελέτη για τα διαθέσιμα στοιχεία και προτάσεις για τη συμμόρφωση με τα standards της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Μελέτη για λογαριασμό του ΙΜΕΠΟ από το Μεσογειακό Παρατηρητήριο Μετανάστευσης ΙΑΠΑΔ Πάντειο Πανεπιστήμιο. Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (2007). *Ετήσια Έκθεση Σχετικά με το Άσυλο και τις τακτικές Μετανάστευσης στην Ελλάδα*.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Ελλάδα μέχρι το 2011 και κατατάσσουν την Ινδία ανάμεσα στις πρώτες χώρες αυξανόμενης τάσης μετανάστευσης. Αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των Ινδών αποτελεί το θρησκευτικό στοιχείο. Ο Ινδουισμός και η θρησκεία⁶ των Sikh είναι οι κυριότερες θρησκευτικές ταυτότητες των Ινδών στην Ελλάδα. Ο Ινδουισμός παίρνει πρακτική διάσταση σε Mandir αλλά και Hare Krishnas⁷, ενώ διάσπαρτοι είναι οι ναοί των Sikh (gurdwaras) ανά την Ελλάδα. Σύμφωνα με πληροφορίες που δίνει η ινδική πρεσβεία στην Αθήνα, το μεγαλύτερο μέρος του μεταναστευτικού ρεύματος από την Ινδία, προέρχεται από το Punjab. Κατ' επέκταση, η σημαντικότερη κοινότητα Ινδών στην Ελλάδα είναι αυτή των Sikh. Οι Sikh μοιράζονται κοινή θρησκεία, γλώσσα και γεωγραφική προέλευση, μία ξεχωριστή κοινή κουλτούρα. Η βασικότερη (πληθυσμιακά και κοινωνικά) ινδική κοινότητα βρίσκεται στην Αθήνα ενώ ταυτόχρονα, εκτός του αστικού πεδίου, μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι κοινότητες στον Μαραθώνα, τα Οινόφυτα, τη Χαλκίδα, το Κρανίδι, τον Πόρο και την Κρήτη. Ο χώρος της επαρχίας αναδεικνύεται εξαιρετικά σημαντικός αφού η κύρια απασχόληση των μεταναστών είναι οι αγροτικές εργασίες. Στην Αθήνα παρατηρείται ποικιλία στις επαγγελματικές επιλογές αν και σημαντικό κομμάτι της κοινότητας απασχολείται επαγγελματικά σε εργοστάσια. Τόσο στην Αθήνα, όσο και στην επαρχία, η κοινότητα έχει δημιουργήσει χώρους στους οποίους ασκούνται οι θρησκευτικές πεποιθήσεις των Sikh (gurudwara) και αποτελούν ιδανικό πεδίο μελέτης της καθημερινής ζωής των ινδών μεταναστών.

Ο ναός των Sikh στον Ταύρο λειτουργεί τα τελευταία πέντε χρόνια και στεγάζεται σε ένα τριώροφο κτήριο. Πριν την ίδρυση του gurudwara στη συγκεκριμένη περιοχή οι πιστοί προσεύχονταν σε ναούς που βρίσκονταν σε περιοχές εκτός της Αθήνας (π.χ. στο Μαραθώνα). Οι ώρες των προσευχών και της ανάγνωσης των γραφών είναι το πρωί και

⁶ Χρησιμοποιούμε τον όρο «θρησκεία» όπως είθισται να έχει επικρατήσει στη δυτική θεώρηση των «άλλων κοινωνιών». Ο ινδουισμός αποτελεί κοσμοθεωρία, η συγκεκριμένη όμως συζήτηση δεν είναι του παρόντος.

⁷ Τα mandir (από τη σανσκριτική λέξη για το σπίτι mandira) αποτελούν «το σπίτι της θεότητας», χώρους λατρείας όπου συνήθως αφιερώνονται σε μία συγκεκριμένη θεότητα του Ινδουισμού. Τα Hare Krishnas (International Society for Krishna Knowledge) αποτελούν έναν παγκόσμιο θρησκευτικό οργανισμό που ιδρύθηκε το 1965 στη Νέα Υόρκη από τον Bhaktivedanta Swami Prabhupada. Κεντρική μορφή λατρείας της οργάνωσης αποτελεί ο Krishna και οι διδαχές βασίζονται στη βεδική ποίηση (πχ. Bhagavad-gita). Η οργάνωση σήμερα δρα σε παγκόσμια κλίμακα.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

το απόγευμα. Ο ναός διατίθεται για διανυκτέρευση των Ινδών που έρχονται στην πρωτεύουσα από την επαρχία για λίγες μέρες ενώ στεγάζει επίσης και όλους τους ιερείς. Πέραν της προσευχής στο ναό προσφέρεται φαγητό και τσάι ενώ μετά την θρησκευτική τελετουργία συχνά γίνονται ομιλίες και συζητήσεις μεταξύ των πιστών. Ειδικοί χώροι χρησιμοποιούνται για τη δημιουργική απασχόληση των παιδιών, στους οποίους εκτός από το παιχνίδι, τα παιδιά μπορούν να προμηθευτούν βιβλία και περιοδικά που αφορούν στην Ινδική κουλτούρα και μέσω αυτών να έρθουν σε επαφή με τον πολιτισμό της χώρας τους. Στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων του gurudwara, συμπεριλαμβάνονται μαθήματα ινδικών μουσικών οργάνων όπως tabla και harmonium, αλλά και μαθήματα φωνητικής ινδικής μουσικής σε σχέση με τη μουσική παράδοση του shabad kirtan.

Το shabad kirtan αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιερής τελετουργίας των Sikh. Πρόκειται για την μουσική απόδοση των ιερών γραφών των Sikh που περιέχονται στο ιερό βιβλίο Guru Grand Sahib. Η μουσική παράδοση ξεκινά πριν από περίπου 500 χρόνια όπου ο Guru Nanak (1469-1539), πρώτος από τους 10 προφήτες των Sikh ξεκίνησε να εκφέρει μουσικές εκδοχές του ιερού λόγου. Σήμερα, το kirtan αποτελεί σημαντικό μέρος της θρησκευτικής λατρευτικής τελετουργίας των Sikh. Πέραν της ζωντανής επιτέλεσης της μουσικής παρατηρείται το φαινόμενο της ακρόασης ηχογραφημένου kirtan κατά τη διάρκεια της καθημερινής ζωής των ινδών μεταναστών τόσο εντός όσο και εκτός του ναού. Ποιά στοιχεία όμως καθιστούν τόσο σημαντική την “παρουσία” του kirtan στην καθημερινότητα των Ινδών και ειδικότερα της ινδικής θρησκευτικής κοινότητας του Ταύρου?

Τα στοιχεία που συνέλεξα μέσα από τη διαδικασία της επιτόπιας έρευνας δείχνουν ότι το kirtan επιτελείται από μία ομάδα μουσικών που ονομάζεται rāgī jathā. Στο gurudwara του Ταύρου συγκεκριμένα, το rāgī jathā αποτελείται από έναν τραγουδιστή που συνοδεύεται από τα μουσικά όργανα harmonium και tabla. Σε ειδικές περιστάσεις και κυρίως για τα μέρη που η μουσική δομή του kirtan παίρνει τη μορφή ερώτησης-απάντησης, μπορεί να συμπεριληφθεί η συνοδεία άλλων τριών ή τεσσάρων φωνών που λειτουργούν υποστηρικτικά στη μουσική φωνητική απάντηση των πιστών.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Ο ιερέας στο gurudwara του Ταύρου, επιτελεί kirtan παίζοντας συνοδευόμενος από tabla και δύο φωνές. Οι δύο φωνές λειτουργούν υποστηρικτικά στην απάντηση των πιστών.. Προσωπικό αρχείο. Ταύρος, Ιούνιος 2010.

Μουσικολογικά, το kirtan βασίζεται στο μελωδικό σύστημα των raga και το ρυθμικό σύστημα της tala. Κατά τους ειδικούς σχετικά με την ινδική κλασική μουσική παράδοση, η tala αναπτύχθηκε από το μέτρο της βεδικής ποίησης και αποτελεί ένα επαναλαμβανόμενο ρυθμικό πλαίσιο που συναγωνίζεται σε πολυπλοκότητα τη μελωδική raga. Η αισθητική εγγύτητα της μουσικής με την ποίηση για την οποία έγινε λόγος, επιτρέπει να κατανοήσει κανείς την ιδιαίτερη σημασία για την οποία έχει για την ινδική κλασική μουσική η tala. Η tala είναι η βάση πάνω στην οποία αναπτύσσεται η raga. Η

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

ρυθμική απόδοση της tala στο kirtan ορίζεται από την έμμετρη απόδοση και τον ρυθμό του ιερού κειμένου των Sikh.

Όσον αφορά στη μελωδία, raga υπάρχουν εκατοντάδες, κάθε μία επιτελείται σε συγκεκριμένη ώρα της ημέρας ενώ εκφράζει πολύ συγκεκριμένη αισθητική αξία. Ο συνδυασμός διαφορετικών raga και tala αλλά και ο αυτοσχεδιαστικός χαρακτήρας της μουσικής δίνουν απεριόριστες δυνατότητες μουσικής έκφρασης.

Προσεγγίζοντας μορφολογικά το kirtan, παρατηρούμε ότι πολλές πληροφορίες για τη μουσική απόδοση ανασύρονται από το ίδιο το κείμενο. Πέραν της προτεινόμενης raga και tala παρατηρείται πληθώρα μουσικών συνθέσεων. Η μορφή των συνθέσεων αποτελείται από δύο βασικά στοιχεία. Το sthai (A), γνωστό και ως asthai που αποτελεί το βασικό θέμα, το οποίο επαναλαμβάνεται κατά τη διάρκεια της σύνθεσης, έχει σταθερή μορφή και επαναλαμβάνεται μετά από κάθε στροφή ως απάντηση από περισσότερους από έναν επιτελεστές, είναι το μέρος όπου οι πιστοί συνοδεύουν τον βασικό επιτελεστή. Το sthai έχει σύντομη διάρκεια και η σύνθεση του κινείται στο χαμηλότερο τετράχορδο της raga. Από την άλλη μεριά, το antra (B) είναι το δεύτερο μέρος της raga, που αναπτύσσεται πλέον και στο δεύτερο τετράχορδο. Ουσιαστικά, το antra λειτουργεί συμπληρωματικά σε σχέση με το sthai. Χρησιμοποιώντας το περιγραφικό παράδειγμα του Gobind Singh Mansukhani, όπως ο κόσμος φωτίζεται από τη μέρα και τη νύχτα, ανάλογα και η raga φωτίζεται από το sthai και το antra (Mansukhani 1982). Το εισαγωγικό μέρος ενός ύμνου (alaap) ορίζεται από μία αυτοσχεδιαστική ανάπτυξη της raga (μονοφωνική, οργανική και φωνητική) που βασικό στόχο έχει να δημιουργήσει το κατάλληλο αισθητικό περιβάλλον και την ανάλογη διάθεση για την πρόσληψη του ύμνου. Στο τελευταίο μέρος του alaap εισάγεται μία ελεύθερη εκδοχή του sthai επιτελούμενη από το σολιστικό όργανο (εδώ harmonium) και τη φωνή. Στη συνέχεια, το sthai επαναλαμβάνεται καθώς εισάγεται και το ρυθμικό μέρος της tabla. Η συνέχεια της σύνθεσης ορίζεται από την επαναληπτικότητα και την κυκλική μορφή του σχήματος: alaap A –B-A-B...A-B.

Ως μουσική διαδικασία, ο αυτοσχεδιασμός στο kirtan, ανασύρει από το παρελθόν βασικά δομικά στοιχεία (π.χ raga, μελορυθμικές φόρμουλες, ρυθμικά στοιχεία που

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

ορίζονται από το κείμενο) για να τα αναπροσαρμόσει και να τα νοηματοδοτήσει στο παρόν, με απώτερο σκοπό τη δημιουργία και ενδυνάμωση αισθητικών μορφωμάτων (rasa) που για τους Sikh παραπέμπουν στις έννοιες της “ηρεμίας”, της “αγάπης”, του “γλυκού”.

Μέσα από το συγκεκριμένο παράδειγμα παρατηρούμε τα θολά όρια μεταξύ εγγραματοσύνης και προφορικότητας, που δημιουργούν το πεδίο πάνω στο οποίο ενεργοποιείται ένας ενδιαφέρων διάλογος μεταξύ παρελθόντος και παρόντος. Δομικά χαρακτηριστικά, πρακτικές αποτυπώσεις της μουσικής και λόγος, συνοψίζουν στατικά στοιχεία του παρελθόντος που νοηματοδοτούνται (και αναδιαμορφώνονται μέσω αυτής της νοηματοδότησης) στο παρόν μέσω του αυτοσχεδιασμού, καθορίζοντας την ινδική μουσική ως μία παράδοση που ορίζεται από την προφορική της.

Όσον αφορά στο στοιχείο του λόγου-κειμένου του kirtan παρατηρούμε ότι τα στοιχεία που προκύπτουν από την επιτόπια έρευνα επιβεβαιώνουν αυτό που υποστηρίζει ο Dusenbery (1992:305-402). Το ιερό κείμενο των Sikh αποτελεί συρραφή των λόγων των 10 ιερών προφητών που έζησαν κατά τα τελευταία 500 χρόνια. Συνεπώς, το κείμενο αποδίδεται σε μία πληθώρα διαλέκτων (urdu, punjabee, σανσκριτικά κ.α.) με αποτέλεσμα να μην καθίσταται απαραίτητα κατανοητό από την κοινότητα. Η επιτέλεση του kirtan επομένως, ξεπερνάει το λεκτικό και, όπως θα υποστήριζε ο Mircea Eliade⁸, απευθύνεται στο θυμικό. Σύμφωνα με αυτή τη λογική, το θυμικό, μέσω της λειτουργίας της rasa (ουσία αισθητικής αξίας), ενεργοποιεί στη συλλογική μνήμη συμβολισμούς του παρελθόντος που βιώνονται ως αισθητική εμπειρία στο παρόν. Σε ένα δεύτερο επίπεδο, το kirtan ως δομή και ως λειτουργία συνδέεται και διαλέγεται άμεσα με τέτοιου είδους συμβολισμούς και έννοιες όπως αυτή της Seva.

---

⁸ Ο Eliade στο έργο του «το ιερό και το βέβηλο» ασχολείται με το φαινόμενο της θρησκευτικής εμπειρίας αναφορικά με το τρίπτυχο άνθρωπος – μύθος – κόσμος τόσο σε σχέση με τον χώρο όσο και με τον χρόνο (από τις «παραδοσιακές κοινωνίες μέχρι τον «σύγχρονο κόσμο»). Η σφαίρα του κοσμικού συνδέεται με την σφαίρα της κοσμολογίας και του ιερού μέσω συμβόλων στον χώρο ή το χρόνο (π.χ. μύθος) που δρουν στο υποσυνείδητο και συνδέουν τις δύο πλευρές της δισυπόστατης φύσης του ανθρώπου. Για περισσότερες λεπτομέρειες βλέπε: Eliade, Mircea (2002). *Το ιερό και το βέβηλο*, εκδ. Αρσενίδης.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Στην προσπάθεια προσέγγισης της θρησκευτικής κοινότητας στον Ταύρο, αναδείχθηκε η έννοια της Seva. Οι πρακτικές διαστάσεις της Seva στο gurudwara του Ταύρου αφορούν διαδικασίες προσφοράς σε σχέση με πρακτικά ζητήματα λειτουργίας του ναού, όπως είναι η καθαριότητα και η συμμετοχή στον χώρο προετοιμασίας και προσφοράς φαγητού. Ως όχημα, η Seva, με βοήθησε στην μεθοδολογία της επιτόπιας συμμετοχικής παρατήρησης, αναδείχθηκε όμως ως έννοια καθορισμού του τρόπου ζωής της κοινότητας μόνο μέσα από τη νοηματοδότησή της κατά τη διάρκεια των ανοικτού τύπου συνεντεύξεων-συζητήσεων. Η συνέντευξη με τον πρόεδρο του gurudwara σκιαγραφεί την έννοια της Seva. Παραθέτω:

Ο άλλος προσφέρει τον εαυτό του, αφιλοκερδώς..μπορεί να προσφέρει τον χρόνο του για να βρίσκεται στο gurudwara αφιλοκερδώς, αυτό είναι το Seva. Όποιος θέλει κάνει, δεν πρέπει μόνο να είσαι Sikh αν θέλεις να κάνεις Seva. Για έναν Sikh σημαίνει “ταπεινότητα”, αυτό μαθαίνεις με τα πιατα όταν τα πλένεις για τον κόσμο που τρώει ή όταν καθαρίζεις παπούτσια, σε μαθαίνει να είσαι ταπεινός και να μην θεωρείς τον εαυτό σου ότι είσαι κάτι παραπάνω από τους άλλους..σταματάει τον εγωισμό. Εμείς λέμε ότι όταν κάνεις Seva όλες οι αμαρτίες σου φεύγουν...και το kirtan είναι Seva, βέβαια αν ο μουσικός παίζει όλη μέρα μουσική πώς θα ζήσει; Γι’ αυτό ο κόσμος μπορεί να δώσει κάτι (χρήματα) σε αυτόν σαν seva. Αλλά αυτό είναι Seva.⁹

Παρατηρούμε πώς η αφήγηση συνδέει πρακτικές διαστάσεις της seva με έννοιες που καθορίζουν βασικές αρχές, αξίες αλλά και ανάγκες των Sikh οι οποίες ανασύρονται από τη συλλογική μνήμη της κοινότητας. Ως τέτοιες αναγνωρίζονται ακούσια τόσο από το υποκείμενο που ενεργεί όσο και από την πρόσληψη τους από το σύνολο της κοινότητας, ενδυναμώνοντας την έννοια του “ανήκειν” σε αυτή. Όπως παρουσιάζονται αυτές οι έννοιες, είναι η “προσφορά”, η “ανιδιοτέλεια” (ο πρόεδρος τονίζει συνεχώς τη λέξη αφιλοκερδώς), η “ταπεινότητα”, η αίσθηση του ανήκειν στο Εμείς σε αντιδιαστολή με το Εγώ, αλλά και η έννοια της “κάθαρσης”.

⁹ Συνέντευξη :Κωστελέτου Έλλη , Ajeet Singh, Νοέμβρης 2011, Ταύρος, Αθήνα. Προσωπικό Αρχείο.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Η πιστή σε διαδικασία seva ταξινομεί θεματικά αποσπάσματα του ιερού κειμένου που αποδίδονται στο kirtan. Πηγή: προσωπικό αρχείο. Gurudwara Ταύρος Σεπτέμβριος 2011.

Η διαδικασία των συνεντεύξεων δεν περιορίζεται στην εννοιολογική θεώρηση της seva. Με αφορμή αυτή τη διαδικασία όμως ανέκυψαν προφορικές μαρτυρίες που νοηματοδότησαν την πρακτική διάσταση της seva στο σήμερα. Μέσα από το διάλογο μορφής και περιεχομένου και δια του πρίσματος της μουσικής προέκυψαν ζητήματα όπως ο οικονομικός παράγοντας σε σχέση με τη seva. Η περίπτωση του Ινδού μουσικού που ταξιδεύει στον Μαραθώνα για να παίξει kirtan χρησιμοποιώντας την έννοια της seva για ιδιοτελή σκοπό (επιλέγει να πάει μόνο όταν είναι σίγουρος πως το κοινό αποτελείται από πληθώρα ατόμων που συνεπάγεται περισσότερα χρήματα) αναδεικνύει το ζήτημα της παραβατικότητας σε σχέση με τις αξίες της κοινότητας:

Δεν θα 'ρθει για δέκα άτομα, θέλει να είναι πολλά άτομα για να μαζέψει και αυτός χρήματα, να κάνει το διώροφο, το τριώροφο το σπίτι, να πάρει ένα αυτοκίνητο Cayenne...και τα λοιπά...αυτά είναι σε όλες τις θρησκείες...και

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

παντού.. αλλά για εμένα είναι λάθος αυτό, το να κάνουν επάγγελμα τη θρησκεία έτσι¹⁰

Εδώ, η διάσταση του οικονομικού κριτηρίου και η χρήση ή κατάχρηση της έννοιας seva σε σχέση με αυτό, περιγράφουν ένα ενδιαφέρον πεδίο διαλόγου αναφορικά με τα αξιακά κριτήρια της κοινότητας και τη νοηματοδότηση της έννοιας στην καθημερινή ζωή του ινδού μετανάστη.

Η διαλεκτική σχέση της seva με τη μουσική αναδεικνύεται ακόμη καλύτερα από το παράδειγμα της οπτική γωνίας ενός μουσικού της Ινδικής κοινότητας που επιτελεί kirtan. Ο Jagpal γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Punjab και τα τελευταία δέκα χρόνια ζει στην Ελλάδα. Οι πανεπιστημιακές του σπουδές αφορούν στην Ινδική μουσική και ειδικότερα στο κρουστό όργανο tabla. Στην Ελλάδα, το κύριο επάγγελμά του δεν αφορά στη μουσική, πολλές φορές όμως συμμετέχει στην επιτέλεση kirtan στο gurudwara. Θεωρεί τη seva αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής ενός Sikh τόσο για πρακτικούς λόγους σχετικά με τη λειτουργία του gurudwara, όσο και ως αξιακό κριτήριο που ορίζει τον τρόπο ζωής του. Στη συζήτηση μας σχετικά με τη seva αποκάλυψε μία επιπλέον ενδιαφέρουσα διάσταση της έννοιας:

Το Σάββατο θα πάω στο σπίτι φίλου, θα έρθει κόσμος να παίξουμε και να ακούσουν μουσική, αν θέλεις έλα, και αυτό είναι seva...δεν θα πάρω χρήματα, θα το κάνω για καλό, όπως εσύ αν έχεις γενέθλια και έρθουμε να παίξουμε μουσική, είναι seva και ας μην είναι μέσα στο gurudwara¹¹

Η επιτέλεση kirtan ως seva σε φιλικό σπίτι εκτός του ναού, φωτίζει την προέκταση της έννοιας του ιερού εκτός του ιερού χώρου (gurudwara) και την αδιάρρηκτη σχέση της seva ως αξίας σε σχέση με τον ορισμό του καθημερινού τρόπου ζωής.

Είναι φανερό, από τα παραπάνω παραδείγματα, ότι η έννοια της παράδοσης (εν προκειμένω μέσω της seva) διαπερνά στοιχεία του χωροχρονικού παρόντος αναδεικνύοντας πτυχές της καθημερινότητας του ινδού μετανάστη. Πτυχές οι οποίες

¹⁰ Συνέντευξη :Κωστελέτου Έλλη. Ajeet Singh, Νοέμβρης 2011, Ταύρος, Αθήνα. Προσωπικό Αρχείο.

¹¹ Συνέντευξη : Κωστελέτου Έλλη. Jagpal Singh, Μάρτιος 2010, Αθήνα, Προσωπικό αρχείο.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

μόνο μέσω του στοιχείου της προφορικότητας της αφήγησης θα μπορούσαν να τονισθούν και να επαναπροσδιορίσουν το ίδιο το περιεχόμενο της παράδοσης, προσδίδοντάς του μη στατικές προοπτικές. Παραλληλίζοντας την προφορικότητα της αφήγησης με την προφορικότητα της μουσικής αναδεικνύεται η επίσης καταλυτική σημασία της δεύτερης στην αναδιαμόρφωση του περιεχομένου της παράδοσης. Η μουσική, ως τελεστική τέχνη, προϋποθέτει την επικοινωνία των συμμετεχόντων. Η επικοινωνία υφίσταται στη σφαίρα του φαντασιακού ως διάδραση μεταξύ της ποιητικής και της ρητορικής συμβολισμών, προτύπων και αξιών της παράδοσης. Αποτέλεσμα αυτής της διαλογικής διαδικασίας μεταξύ πραγματικού και φαντασιακού είναι η αναμόρφωση τόσο του συμβολικού όσο και του κοινωνικοϊστορικού περιεχομένου.

Σε αυτό το σημείο εγείρονται ερωτήματα σχετικά με το ζήτημα της “εγκυρότητας” του επαναπροσδιορισμού της παράδοσης στο πλαίσιο της συλλογικής μνήμης. Όπως έυστοχα σημειώνει ο Παραδέλλης (1999), Ο Bloch κατά την ενασχόλησή του με τις αφηγηματικές μορφές μνήμης και την ιστορική μνήμη τονίζει τον κίνδυνο σχηματισμού παραπλανητικών αναπαραστάσεων του χρόνου και του παρελθόντος από τη μεριά του ερευνητή, εφ’ όσον η αφήγηση δεν εξισώνεται με τη μνήμη.¹²

Από την άλλη μεριά, ο Walter Benjamin προτείνει μία εναλλακτική θεώρηση των εννοιών “μνήμη” και “ιστορία” μέσα από την οπτική της έννοιας της “μετάφρασης”:

η μετάφραση κατά τρόπο ειρωνικό μεταφυτεύει το πρωτότυπο, έστω και προσωρινά, σ’ ένα πιο οριστικό γλωσσικό έδαφος, αφού δεν μπορεί πλέον να μετατεθεί από καμία δευτερεύουσα απόδοση. Το πρωτότυπο μπορεί να υψωθεί έως εκεί μόνο εξ’ αρχής και σε διαφορετικά του μέρη. (Benjamin 1999:68-69)

Για τον Benjamin, μία επιτυχημένη μετάφραση μεταβάλλει τόσο το πρωτότυπο όσο και την γλώσσα υποδοχής, προσδίδοντας τον χαρακτήρα της αμφίδρομης διάδρασης στην διαλεκτική σχέση παρελθόν-παρόν. Ανάγοντας αυτή τη σκέψη στην πραγματικότητα του ερευνητή, η “ματιά” του ερευνητή ανθρωπολόγου δεν

¹² Σχετικά με την κατασκευή πλασματικών αναπαραστάσεων και την ρευστότητα της έννοιας «παράδοση» βλέπε Hobsbawm, Eric και Ranger, Terence (2004). *The invention of Tradition*. Εκδ. Θεμέλιο.

προσανατολίζεται σε μία γενικευμένη “αντικειμενική” αλήθεια, αλλά σε εξειδικευμένες υποκειμενικές αναπαραστάσεις της αλήθειας στον ιστορικό χρόνο που τις μετασχηματίζει (ως μεταφραστής) σε θεωρητικό μόρφωμα. Η παραγόμενη γνώση φυσικά δεν αντικαθιστά ούτε υπερτερεί σημασιολογικά της πραγματικότητας στην οποία αναφέρεται.

Η σχέση του ανθρώπου με το ιερό διαμορφώνεται από την ανάγκη νοηματοδότησης της ίδιας της ζωής και υφίσταται τόσο στη σφαίρα του φαντασιακού όσο και του πραγματικού. Η διαδικασία μεταμόρφωσης του φαντασιακού στο ιερό προϋποθέτει τη μορφοποίηση του σε συμβολικό επίπεδο, σε αυτό ακριβώς το σημείο είναι που δρα ο συμβολισμός της seva. Η αποκρυστάλλωση του συμβολικού στο επίπεδο του πραγματικού γίνεται εφικτή μέσω της τελετουργίας. Ο Randal Collins (2004) βλέπει την τελετουργία ως μία σειρά δεδομένων πράξεων που επιτελούνται με συγκεκριμένο τρόπο. Επηρεασμένος από τις θεωρίες των Durkheim και Goffman σε σχέση με την τελετουργία και την επιτέλεση, υποστηρίζει πως το κοινωνικό πλέγμα αποτελείται από τελετουργίες που ορίζονται ως διαδραστικές επιτελεστικές πρακτικές (interaction rituals). Ωστόσο, για τον ίδιο, η συγκεκριμένη έννοια των τελετουργικών πρακτικών δεν υφίσταται εκτός του πλαισίου της κοινότητας. Με αυτή την παραδοχή, οι τελετουργικές πρακτικές ενεργοποιούνται στη σφαίρα του νοητικού της κοινότητας μέσα από τις έννοιες του πολιτισμικού κεφαλαίου και της συναισθηματικής ενέργειας· έτσι μετασχηματίζονται σε νοητικές τελετουργικές πρακτικές (intellectual rituals), οι οποίες με τη σειρά τους σχηματίζουν το δίκτυο του κοινωνικού πλέγματος.

Η έννοια της seva συνδέεται άμεσα και πρακτικά με τις έννοιες της τελετουργίας και της συλλογικής μνήμης και μέσω αυτών με το μέρος της τελετουργίας που αφορά στη μουσική και συγκεκριμένα στην επιτέλεση του kirtan. Η διάσταση της τελετουργίας ως επιτελούμενη πράξη διαπερνάται από την έννοια του νοήματος που αφορά στο υποκείμενο που επιτελεί την τελετουργία και στα υποκείμενα που προσλαμβάνουν, και με τη σειρά τους νοηματοδοτούν την τελετουργία, ενδυναμώνοντας παράλληλα την αίσθηση του ανήκειν στη συγκεκριμένη κοινότητα. Η διαδικασία νοηματοδότησης φωτίζεται από την έννοια της προφορικότητας. Παραλληλίζοντας την προφορικότητα της

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

μουσικής (μέσω της αυτοσχεδιαστικής διαδικασίας) με την προφορικότητα της αφήγησης, αποκαλύφθηκε ο σημαντικός ρόλος της ίδιας της προφορικότητας ως ενεργοποίηση του παρελθόντος στο παρόν.

Συμπερασματικά, η έννοια της *seva* έχει πολλαπλή νοηματοδότηση σε σχέση με την πολιτισμική αντίληψη του ιστορικού, βιωματικού χρόνου. Η *seva* φωτίζει πλευρές της καθημερινότητας του Ινδού μετανάστη, κυρίως το συμβολικό και πρακτικό σημείο συνάντησης της φαντασιακής αντίληψης της πραγματικότητας και της συλλογικής μνήμης της κοινότητας. Η έννοια *seva* έχει θρησκευτικές-πνευματικές αλλά και κοινωνικές-ηθικές διαστάσεις. Μία ανταλλαγή απόψεων ή μια ροή συμπεριφορών ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα άτομα μπορεί να χαρακτηρίζεται από *seva*. Αυτή όμως η *seva*, είναι μία ηθική *seva*, δεν πρέπει να συγχέεται με την πνευματική *seva* η οποία ορίζεται και ανανεώνεται σε ένα καθαρά πνευματικό πλαίσιο, ενώπιον του θεϊκού στοιχείου. Ως εθνογράφος που χρησιμοποιεί τη συνέντευξη ως εργαλείο έρευνας, βίωσα την ηθική διάσταση της *seva*, καθώς η συνέντευξη αποτέλεσε την πρακτική συνθήκη ενεργοποίησης της έννοιας από τη μεριά του συνομιλητή. Πέραν της ηθικής όμως διάστασης, η ίδια η διαδικασία της συνέντευξης συνέβαλε στην κινητοποίηση της διαλεκτικής σχέσης μεταξύ ηθικής-πρακτικής και θρησκευτικής πνευματικής *seva*, νοηματοδοτώντας και αναδομώντας με αυτό τον τρόπο βασικές αξίες που ορίζουν και ορίζονται από τη συλλογική μνήμη της κοινότητας. Αυτή ακριβώς η διαδικασία αναδεικνύει το ζήτημα του ρόλου του ερευνητή στο πεδίο. Ο ρόλος του ερευνητή στη συγκεκριμένη περίπτωση βρίσκεται ανάμεσα στην εμπειρία και τη θεωρία, την Ανατολή και τη Δύση. Σίγουρα ο ανθρωπολόγος δεν μπορεί να αποποιηθεί εντελώς την ταυτότητα του, δεν μπορεί να ξεφύγει από το αυτομυθολογικό του στοιχείο, μπορεί όμως να προσεγγίσει την ετερότητα με τα εργαλεία της επιστήμης προσεγγίζοντας τον ‘Άλλο ως “μεταφραστής” στην προσπάθειά του να μετασχηματίσει την πραγματικότητα σε θεωρητικό μόρφωμα.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Βιβλιογραφία

Beck, Guy L. (2006), *Sacred Sound: Experiencing Music in World Religions*, Wilfrid Laurier Univ. Press.

Benjamin, Walter. 1999, *Δοκίμια Φιλοσοφίας της γλώσσας*, εκδ. Νήσος, μτφ Τερζάκης Φώτης

Bholman, Philip V. (1997), “World Musics and World Religions: Whose World?”, στο *Enchanting Powers: Music in the World’s Religions*. Eds. Sullivan Lawrence E. Harvard University Press. σελ. 61-90.

Bloch, M (1985), *Cognition and Ethnography*, in *How we think they think*, Westview Press

Collins, Randal. 2004, *Interaction Ritual Chains*, Princeton University Press.

Dusenbery, Verne A. (1992). The Word as Guru: Sikh Scripture and the Translation Controversy, *History of Religions*, Vol.31, No 4, Sikh Studies, σσ. 385-402.

Edwards, Martin- Baldwin, Κυριακού, Ιωάννης, Κακαλίκια Παναγιώτα, Κάτσιος Γιάννης (2004). *Στατιστικά Δεδομένα για τους Μετανάστες στην Ελλάδα: Αναλυτική μελέτη για τα διαθέσιμα στοιχεία και προτάσεις για τη συμμόρφωση με τα standards της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Μελέτη για λογαριασμό του ΙΜΕΠΟ από το Μεσογειακό Παρατηρητήριο Μετανάστευσης ΙΑΠΑΔ Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Eliade, Mircea (2002). *Το ιερό και το βέβηλο*, εκδ. Αρσενίδης.

Rouget, Gilbert (1985). *Music and Trance: A theory of the relations between music and possession*. University of Chicago Press

Hobsbawm, Eric και Ranger, Terence (2004). *The invention of Tradition*. Εκδ. Θεμέλιο.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Mansukhani, Gobind Singh. (1982). *Indian Classical Music and Sikh kirtan*, Oxford & IBH.

Sullivan, Lawrence E. (1997). “Enchanting Powers: An Introduction”, in *Enchanting Powers: Music in the World’s Religions*. επιμ. Sullivan Lawrence E. Harvard University Press. pp. 9-10.

Μπενβενίστε. Ρ.-Παραδέλλης.Θ. (eds) (1995), *Διαδρομές και Τόποι της Μνήμης: Ιστορικές και ανθρωπολογικές προσεγγίσεις*, εκδ. Αλεξάνδρεια Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου (2007). *Ετήσια Έκθεση Σχετικά με το Άσυλο και τις τακτικές Μετανάστευσης στην Ελλάδα*.

Παραδέλλης, Θεόδωρος (1999). «Ανθρωπολογία της Μνήμης», στο *Διαδρομές και τόποι της μνήμης*, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, εκδ. Αλεξάνδρεια.

Η παρούσα έρευνα έχει συγχρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - ΕΚΤ) και από εθνικούς πόρους μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) – Ερευνητικό Χρηματοδοτούμενο Έργο: Ηράκλειτος ΙΙ . Επένδυση στην κοινωνία της γνώσης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.